

Framhald frá síðu 5

eitur á sérferoyska máli teirra ríku, og stóð það til blað teirra ríku, hövdu teir valla havt innivist í landinum. Men tá var flogið hægri og ræsurnar rúmari. Og mangir í hesi röslu vóru sosialistar. Og summir vóru kommunistar. Og tá bar væl til at vera góður kommunistur og góður feroyingur.

Síðani hendi eitt og annað. Nýggjar tíðir komu. Og sjálvstýrisrørslan klovnadi á øðrum sinni. Og flokkur teirra ríku varð stovnaður. Og hann hevði framvegis tær tjóðskaparligu kavalótirnar, men hansara endamálar var fyrst og fremst at verja og fjálga um vinnulívið.

Og fyri onkran var hetta helst gott. Og kanska var tað eisini seguliga neyðugt. Men fyri flokkin og fyri tjóðskaparligu menningu hansara var tað ikki vandaleyst. Tí við hesum politiska umskifti fylgdi ein lyndisbroyting og ein hugsanarbroyting. Áður hevði borið væl til hjá sosilaistum at arbeiðt innan røsluna. Og mangir vóru sosialistar ella sosialt hugaðir. Tað eru nevnið, ið glitra, M. S. Viðstein, Regin í Lið, J. H. Poulsen, S. P. úr Konoy. Men nú var sosialisma eitt ókvæmisorð. Og nýggjar hugsanir, ið altíð hamast uppá, har kapitalisman fær fótin fyr seg, kyknaðu upp: rasisma, antikommunisma, chauvinisma (tann óektaða, bringubrætta nationalismen, sum peningavaldið roynir at dylja sitt mentunaroyðandi virksemi við). Og ivaleyst vóru mangir hampannir í flokkinum. Men tað vóru og eru ikki teir, ið geva flokkinum andlit. Og frá at vera kyndlar í tjóðskaparstríðnum gjørdust oddamenn hansara skósveinar hjá kapitalinum. Og flokkurin gjørdist ein fólksvera. Eitt kloddaful av ótyðligum fremmandum hugsanum í fittari, sámuligari tjóðskapar-

skikkju. Kapitalurin í feroyskum klæðum.

Til at krógva eitt tilíkt skrímsl krevjast óvanligar gávur. Tað gerst ikki við reinfori ella sannleika ella sóma. Tað gerst ikki við einum blað. Tað gerst einans við eini kóstarennu. Og har standa floksins profetar og ávara imóti fremmandum tankum. Men sjálvir eru teir fremmandir í odd og egg, syntetiskir frá iljum til vhrils, duga nóg illa at siga «ago» á sinum egna móðurmáli. Vit hava ikki brúk fyri sosialismu, siga teir, tí, min vinur, vit eru jú «finnuppá-menniskju». Hvor við sinum serliga, heilaga, feroyska «ego». Og uppgávan hjá einum blað er at hava viðan sjónarring. Men har rýkur av trongskygni. Og uppgávan hjá einum blað er at vera reinført og sakligt. Men har deymar av brikis- og útspilling. Og uppgávan hjá einum blað er at lyfta uppfeir. Men har esjar av fordómum. Og er nakar boðskapur har at finna, er tað hesin: Feroysa fólk, hugsa óhøviskt, lúnskt og lágt. Og, harra blaðstjóri, er hetta ein góður boðskapur, borin fram av góðum borgarum?

Og nú, harra blaðstjóri, kunnu tygum so hugsa um alt hetta. Eg kann vissa tygum um, at eg eins og tygum beri alsik til land og fólk og mál okkara. Og tað er m.a. tí eg havi sent tygum hesar reglurnar. Og fullvæl veit eg, at í tí flokki, hvørs beinagrind, eg her havi nomið við, eru mong, sum eru minir vinir, skyldfólk og kenningar. Og kennir onkur teirra seg særðan, biði eg hann halda mær til góðar. Tí hóast vit kanska eru ósamdir, er min virding fyr honum ikki minni fyr tað. Men, harra blaðstjóri, nokur í hesum flokki eru í parti við mær. Tey harmast um ta ráu viðferð, móðurmálið fær í teigum tikkara. Tey halda, at tá ið ein bortsmaður sum Franco

Skunda tær Óli áðrenn tú fært sparkið!

Hvor flokkur velur sær sín látur-verja eftir idni, trúfesti móti floksins vílji og eftir evnum. Fólkklokkurin hevur valt sær unga, elhugaða Óla Breckmann. Inni hans er óført. Feroyski kapitalurin hevur ongandið áður havt meinari mótsøðumann og sosialisman heitari talsmann.

I mong mong ár hava sosialistar fært fram, at jörðin var her áðrenn fyrsti maður festi búgv. Ongin átti jörðina ella rættari, olli áttu hana. Frá fyrðini var olli jörð felagsogn og matkovi fólksins. Men so fóru teir at kappast og sigra, hvor yvir øðrum. Tíðirnar lóðu. Eitt mark fyr og annað eftir. Jörðin bleiv ein handilsvera, ella við Óla — eitt spekulatiónsobjekt — Samfelagsvækturin og — framtakið gav jörðini meir og meir virði sum handilsvera, framvegis smb. Óla Breckmann. Uttan at røra hond frá síðu hava menn vunnið sær milliðir burturav

doyr, er ikki lótan at prenta heimfódda sosialistaútspilling eftir ein steinrunan papageyk sum Bernard Levin. Og meðan tygum lesa, harra blaðstjóri, biði eg tygum halda mær til góðar, um kosturin í stóðum kanska tykist herskin. Og eina ferð minnst til orðtakið, at «vinur er hann, ið vomm sær». Og hugsa um, at hetta er skrivað m.a. tygum til hjálpar og uppbyggjar, at tygum eru ein góður borgari, men kanska kann hetta hjálpa tygum til at gerast ein uppattur betri borgari. Og um so er, er eitt sinur vunnið.

Vinarliga,
Hanus Andreassen

samfelagsskaptum virðum, hús-villum, jarðarbrúkarum og samfelagnum øllum til óbótalligan skaða. Sosialistar hava ikki megnað at steðga hesum óskili, lika so litið sum teir higartil hava megnað at forða fyrri at annar samfelagsskaptur vinn-ingur endar í lummunum hjá privatum samfelagsfíggingum.

Men nú lýsir i eystri. Mál-gagn fólkaflöksins er farið í herna móti jarðarspekulatiónum, og hevur gjørt seg til fremsta talsmann fyrri at samfelags-sogn skal vera ogn samfelagsins og ongan annara.

Eru sosialistar fulsamdir við Óla um at steðga jarðarspekulatiónum eru teir ikki minni samdir, tá sami Óli slær seymin á høvðið og sigur, at úr Tinganesi kemur ongin sosilaisma. At vera

stýrður úr Tinganesi ella av einumhvørjum jarðar- ella skattaspekulanti er ongin munur á. Nei teir taka fult og heilt undir við áskoðan Óla, at fólkið sjálvt ger sær greitt, at «úrslitið stendur og fellur við vilja tess at gera ein insats á staðnum.» Frælsið fólksins má vera tess egna verk. Hoyrt Óli. Ongin gamal sosialistur hevði sagt tað betri.

Men vælsignaður skunda tær. Fá nakað av skafti — helst áðrenn Hákon kemur atur — tað er óvist hvussu leingi fólkaflök-urin tolir eina slíka «fimmtu-kolónnu», og tú fært sparkið.

a.s.

Opið bræv til skúlamynduleikarnar

Tað sum fekk meg til at triva eftir penninum, var ónøgðin við tann langa skúlavegin, sum barn mitt kemur at hava eftir summ-arfríttíðina, tá ið tað fer í 1. flokk ikki sjei ára gamalt. Tað skal ganga fram við tveimum skúlum heilt heim í Kommunuskúlan.

Mær er sagt, at Venjingar-skúlin fær ikki loyvi til at taka fleiri enn tveir fyrstaflókkar inn um árið, tí er markið innillum skúlaeikið hjá Venjingarskúlan-um og Kommunuskúlanum so vestarlaga.

Hettar havi eg gingið og hugsað um alla tíðina, síðani innskrivingin fór fram seinast í

januar, og eg havi spurt meg fyrri og kannað viðurskiftini út í æsir, soleiðis at eg tori at koma fram við einum uppskoti, sum eg veit ikki hóvar lærarunum, men hevði gagnað bæði bernunum og foreldrunum, um tað varð sett í verk.

Gerði Venjingarskúlan til ein fyrsparaðan grundskúla frá fyrsta til sjeunda flokk. Gerði so tað sama við Eysturskúlan. Latið so Kommunuskúlan í mið-býnum vera framhaldsskúla hjá Havnar kommunu, tað hevði verið nógvið biligari fyrri skatta-

Framhald á síðu 7

Patricia neyðtíkin

Milliónarvingurin til eitt av størstu blaðhúsumum í USA, Patricia Hearst, sum við eitt nevnigating í San Francisco er ákærð fyrri luttøku í einum vápnadum bankaránið, hevur í rættinum sagt, at hon — í einum skápi — var kynsliga misnýtt og neyðtíkin av fleiri limum í «undirgrundsblókinum». Tann simblonesiski Frælsisherurin.

Tað var hesin blókurin, ið fyrri myndar árum síðani burturfluttu Patricia Hearst. Av egnum vilja ella undir trýsti luttók hon í ránum og øðrum brótsgerðum.

Patricia segði, at burturflutar-nir fleiri ferðir hevdu hótt hana, og hon segði, at hon ongandi av egnum vilja hevði luttikið í bankaránum.

Fyrstu tíðina sum fangi var hon illa viðfarin av blókinum og hevði havt fyra blá eygu. Har- afturat var hon sleipað runt í einum ruskilati, meðan blókurin flýddi frá einum staði til annað.

Eyakflogfar til baðikarið

Keisarinnan Farah av Iran fleyg í seinastu viku úr Paris í privata flogfari sínum, men beint aftaná fleyg eitt annað flogfar við við-færing og trimum tonsum av

marmor til eitt nýtt baðikar. Keisarinnan hevur verið í Paris longu 11. januar og hevur mill- um annað etið saman við franska forsetanum Valéry Giscard d'Eistaing. Privata flogfar henn- ara er av tí kenda slagnum Boeing-727.

Gøg og Gokke á hitlistanum

Tá Gøg og Gokke — Laurel og Hardy — fyrri meira enn 40 árum síðani spældu inn plátuna «Teh trail of the lonesome pina» og «Honolulu baby» roknaðu teir óivað ikki við, at teir í 1976 skuldu koma uppá plátu-hitlistarnar. Men tað eru teir so. Hesir báðir filmskeltararnir selja plátur í stórum nogdum í dag. Fyribils hava teir selt 250.000 eintok, og í seinastu viku kom henda plátan á marknaðin í Danmark.

Danski verjumaráðharrin: Vit fingi ikki somikið sum ein kúlupenn

Danska stjórnin hevur ikki tikið við mutri í samband við avgerðina at keypa tað ameri- kanska F 16 flogfarið saman við Hálanti, Belgia og Noreg. — Vit hava ikki fingið so- mikikið sum ein kúlupenn, sigur verjumaráðharrin Orla Møller.

Orla Møller er ikki áhugað- ur í, at kanningar verða gjørdar um donsku keyparar- nir hava tikið við mutrið. Harafturimóti er í Hálanti og Belgia sett krav fram um, at kanningar verða gjørdar. Hetta kravið er sett fram, eftir at tað er komið í ljós- mála, at hálendski prinsurin Bernhard Møguliga hevur tikið við mutri frá Lockheed- flogverksmiðjuni, sum fram- leiðir F 104 Starfighter. Tað er amerikanska flogverksmið- jan General Dynamics, ið fekk orðran til at lata flogfar til nokur av Nato-londunum í

harðari kapping við m.a. svensku verksmiðjuna, ið framleiðir Draken-flogfarið. Orðrin til danska flogvápníð snýr seg um 50 jagara-flog- for.

Secret Service hevði bordellir í Belfast — IRA hevur steðga virksemið

Bretska fregnartanastan, Secret Service, hevur havt tvey bordellir í Norður-íriska høvuðsstaðnum Belfast. Endamálið var at fáa til veg- a upplýsingar frá vælvitandi persónum.

Tað er tað enska tíðarritið Fenthouse, sum skrivir hetta. Tíðarritið skrivir, at í bord- ellunum vóru loynlig av- myndingartól og mikrofonir og at tey hava virkað í tvey ár. Síðan eru tey latin aftur av íriska tjóðskaparliga herin- um, IRA. Blaðmaðurin, sum hevur skrivað greinina, held- ur, at tær «prostitueraðu» høvdu eina inntøku uppá 6.000 kr. um vikuna undir tøgnskyldu.